

Båltale - Sct. Hans Aften - 23. juni 2010 – Vildbjerglund – Kent Falkenvig

Vi har mange gode traditioner i Danmark.

En af de skønneste er, at vi mødes denne aften for sammen at glæde os over de lyse nætter. Når vi her i aften tænder bål over hele Danmark – er det for at forlænge årets længste dag, så vi har styrke og overskud til at gå gennem de mindre lyse dage til det igen bliver sommer. Men det er vel også for benytte en god lejlighed til at være sammen med både venner og familie og til at feste – på hver vores måde. Det er da heller ikke at foragte.

Overleveringen siger jo, at et af formålene med bålet er at skræmme hekse og onde ånder væk, derfor den symbolske afbrænding. Og det må vi jo sige er lykkedes. Her er ingen hekse og onde ånder. I hvert tilfælde ikke i Vildbjerg.

I det hele taget må vi vel konstatere, at vi grundlæggende har det godt både i Vildbjerg og i Danmark.

Spørgsmålet er kun om vi skønner nok på det.

Jeg har været så heldig, at jeg gennem fodbold, har rejst rigtig meget.

Og uanset hvor på jorden jeg har været, har jeg endnu ikke fundet et bedre land eller en skønnere plet end Danmark. Der er nok nogen steder, hvor vejret er bedre hele året, men de skiftende årstider har nu sin egen charme.

Hvis vi skal bevare Danmark som den skønneste plet på jorden, har vi en rigtig stor opgave foran os, som jeg dog er sikker på, at vi kan løse.

På den ene side må vi ikke give køb på vores grundværdier som vores demokrati, vores ytringsfrihed, vores religionsfrihed, vores normer og nedarvede værdier. Vi skal vedblive med at være et åbent og venligt folk, hvor vi bekymrer os om vores næste og hjælper vores naboer.

På den anden side må vi ikke være os selv nok. Vi skal være åbne overfor de ting, der sker i resten af verden, og tage de bedste ting til os. Hvis vi fortsat skal regne os som et af verdens fremmeste folk, nytter det ikke, at vi murer os inde og forsøger at negligere, at den omgivende verden bevæger sig.

Jeg ved det er svært, men jeg er sikker på, at vi kan finde den balance.

Balancen om at bevare og udvikle gælder i mindre målestok også os i Vildbjerg.

Vi har været og er et fantastisk samfund med masser af ildsjæle, der sørger for, at vi ikke slumrer hen. I den forbindelse glæder jeg mig over og anerkender, at Niels Peder Nielsen i den forgangne uge modtog Herning Kommunes Kulturpris. Tillykke til Niels Peder Nielsen og tillykke til Den Gule Bygning.

Det er både flot og fortjent, men hvordan kommer vi videre derfra. Det er vigtigt, at vi er klar til at tage det næste skridt.

Derfor vil jeg gerne opfordre alle til at møde op på Borgerforeningens møde på næste onsdag, den 30. juni kl. 19.00 i Sports- og Kulturcenteret, hvor vi skal diskutere Vildbjergs udvikling i almindelighed og Den gamle Skolegrund i særdeleshed.

Til orientering til alle jer, der kærer sig om udviklingen af Vildbjerg by, kan jeg oplyse, at Byrådet i aftes vedtog at nedrive den gamle tandklinik lige overfor Hotellet. Det kan absolut kun være med til at forskønne vores by.

En af grundene til, at Vildbjerg er en fremragende by at bo i, er vores tradition for frivilligt arbejde. Den indsats der bliver lavet i spejderbevægelsen, i kulturen, i idrætten og i sociale sammenhænge er alt afgørende.

Ethvert samfund tegnes af sine frivillige ledere, og her er vi godt hjulpet i Vildbjerg. Se blot på et arrangement som dette, hvor en masse frivillige sørger for at resten af byen får en oplevelse.

Og det gælder hele vejen rundt.

Vi ville ikke have så flot et kirkecenter, hvis det ikke var for de frivillige.

Ja vi ville vel slet ikke have haft et kirkecenter, hvis det ikke var for de frivillige.

Vi kunne ikke afvikle en af verdens bedste fodboldturneringer uden hjælp fra godt 900 frivillige.

Efter sommerferien er Vildbjerg startby for Post Danmark, med involvering af rigtig mange frivillige.

Der er heldigvis også mange frivillige i det sociale arbejde. Og der bliver brug for flere.

Glædeligvis bliver vi ældre og ældre i Danmark, og vi holder os aktive længere og længere, men på et tidspunkt får vi brug for hjælp, og til den tid vil der ikke være nok hænder til at hjælpe os, hvis ikke de frivillige vil give en hånd med – på den ene eller den anden måde.

Hvis man får spørgsmålet: Hvad er det modsatte af kærlighed.

Så får man ofte svaret: Det er had.

Men det svar er efter min mening forkert.

Det modsatte af kærlighed er ligegyldighed.

Det er f. eks. dejligt, når andre mennesker er enige med en.

Det er til at leve med, at andre mennesker er uenige med en.

Men det værste er, hvis folk er ligeglade med en.

Det er også derfor vi søger fællesskaber, at vi holder med nogen.

Jeg holder med Vildbjerg. Også når det gælder fodbold.

Så et rigtig stor tillykke til VSF, der rykkede op i serie 1 i fredags, og med det talentfulde materiale vi kan mønstre, har jeg stor tiltro til, at vi kan klare os i serie 1.

Og netop nu spiller vores bedste U19 spillere semifinale om det Jyske Mesterskab mod Silkeborg på bane 4.

Jeg kommer lige derovre fra, og stillingen ved pausen er

Jeg holder også med Danmark, og jeg glæder mig til at vi i morgen skal forsøge at slå Japan. Jeg bliver rigtig glad, hvis vi vinder, og jeg bliver ked af det, hvis vi taber, men jeg bliver aldrig ligeglad.

Det er i dag årets længste dag.

Men det er forhåbentlig ikke årets varmeste dag.

I går aftes sad Kirsten og jeg for første gang i år ude på terrassen sent om aftenen, fik en kop kaffe og spillede kort. Det var dejligt. Også selv om det var nødvendigt med ild i den udendørs brændeovn, og selv om vi havde en tyk trøje på, og vi på grund af høfeber nøs, så man kunne høre det på hele Kærvænget.

Men det var dejligt.

Og lad os bare få rigtig mange af sådanne aftener, for det er nu Danmark er dejligst.

Der er et gammelt mundheld der lyder:

"Regner det Sct. Hans aften, da skal det regne 6 uger frem."

Måske er det omvendte også tilfældet.

Tak for, at jeg måtte være en del af denne dejlige tradition, og tak for ordet.